Podstawy kryptografii

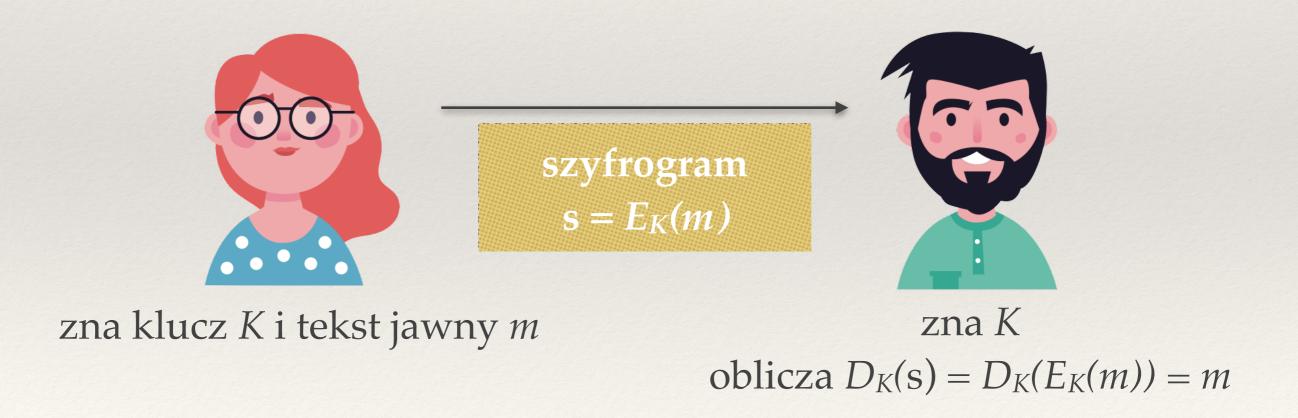
Sieci komputerowe Wykład 12

Marcin Bieńkowski

Szyfrowanie asymetryczne

Poprzednio: szyfrowanie symetryczne

- Publiczny algorytm szyfrujący E parametryzowany kluczem K.
- * Publiczny algorytm deszyfrujący D parametryzowany kluczem K, taki że $D_K(E_K(m)) = m$ dla każdego tekstu jawnego m i klucza K.
- * Alicja i Bob ustalają pewien wspólny klucz K.

Szyfrowanie symetryczne: w poprzednim odcinku

- * **Główny problem:** jak ustalić wspólny klucz *K*?
- * Można przesłać innym kanałem (zabezpieczonym).
 - * Zazwyczaj niepraktyczne lub/i drogie.

Bob ma klucz publiczny \mathbf{B} (na stronie internetowej) i klucz prywatny \mathbf{b} (w sejfie)

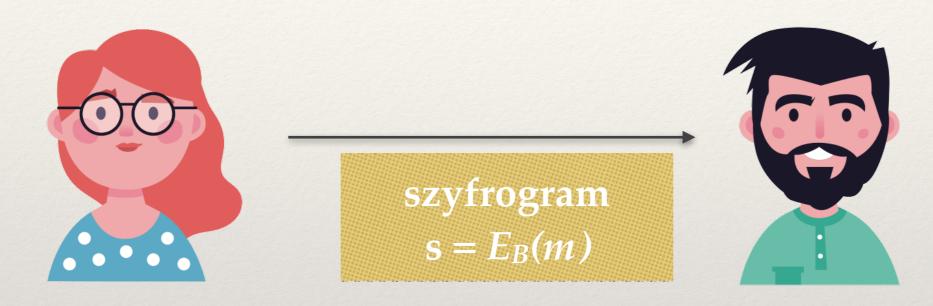
zna klucz B i tekst jawny m

zna klucze b i B

Istnieje (publiczny) algorytm szyfrujący E i deszyfrujący D, taki że dla dowolnej wiadomości m zachodzi $D_b(E_B(m)) = m$

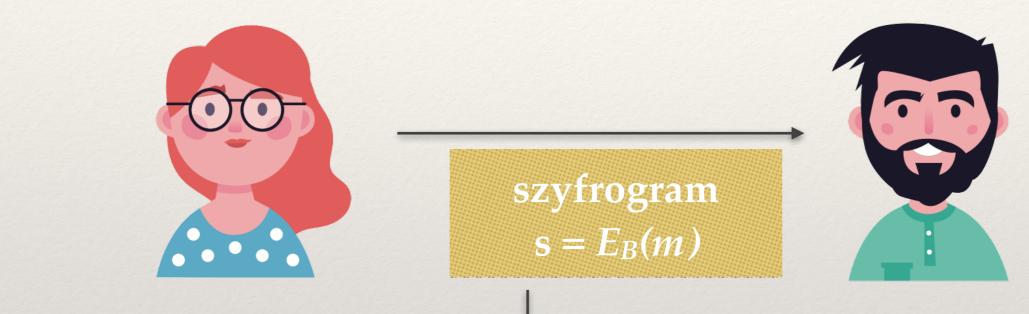
Bob ma klucz publiczny ${\bf B}$ (na stronie internetowej) i klucz prywatny ${\bf b}$ (w sejfie)

zna klucz B i tekst jawny m

zna klucze b i Boblicza $D_b(s) = D_b(E_B(m)) = m$

Bob ma klucz publiczny $\bf B$ (na stronie internetowej) i klucz prywatny $\bf b$ (w sejfie)

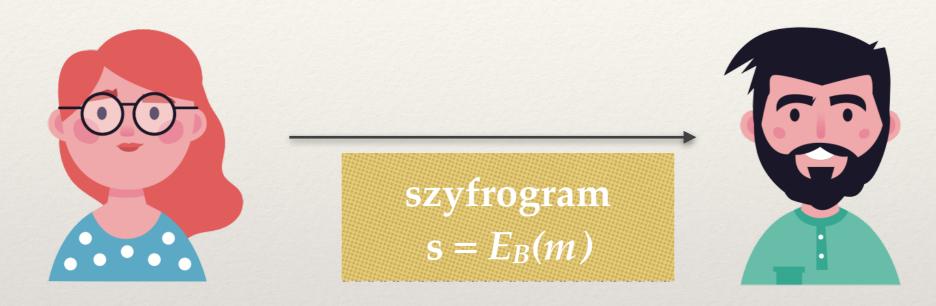
zna klucz B i tekst jawny m

zna klucze b i Boblicza $D_b(s) = D_b(E_B(m)) = m$

zna B, podsłuchuje s...

Bob ma klucz publiczny ${\bf B}$ (na stronie internetowej) i klucz prywatny ${\bf b}$ (w sejfie)

zna klucz B i tekst jawny m

zna klucze b i B

Istnieje (publiczny) algorytm szyfrujący E i deszyfrujący D, taki że:

- * dla dowolnej wiadomości m zachodzi $D_b(s) = D_b(E_B(m)) = m$,
- * b i m są trudno obliczalne na podstawie B i s.

Inne spojrzenie

Bob ma klucz publiczny ${\bf B}$ (na stronie internetowej) i klucz prywatny ${\bf b}$ (w sejfie)

- * Szyfrować wiadomości może każdy znający klucz publiczny B.
- * **Deszyfrować** te wiadomości może **tylko** znający klucz prywatny *b*.

Inne spojrzenie

Bob ma klucz publiczny \mathbf{B} (na stronie internetowej) i klucz prywatny b (w sejfie)

Idea: pewne odwracalne operacje są szybsze niż ich odwrotności

Mnożenie dwóch liczb pierwszych vs rozkład na czynniki

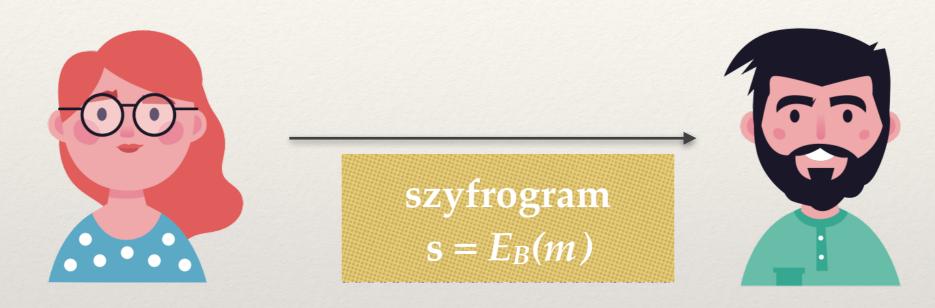
- * Szyfrować wiadomości może każdy znający klucz publiczny B.
- * **Deszyfrować** te wiadomości może **tylko** znający klucz prywatny *b*.

Algorytm RSA

notatki

Szyfrowanie asymetryczne: jeszcze raz

Bob ma klucz publiczny \mathbf{B} (na stronie internetowej) i klucz prywatny \mathbf{b} (w sejfie)

zna klucz B i tekst jawny m

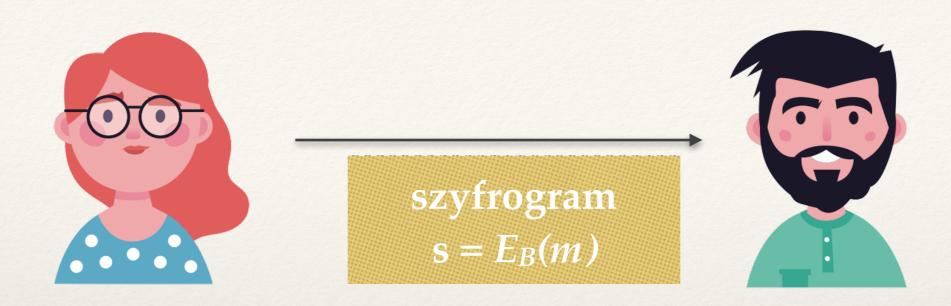
zna klucze b i B

Istnieje (publiczny) algorytm szyfrujący E i deszyfrujący D, taki że:

- * dla dowolnej wiadomości m zachodzi $D_b(s) = D_b(E_B(m)) = m$,
- * *b* i *m* są trudno obliczalne na podstawie *B* i *s*.

Uwierzytelnianie

Uwierzytelnianie (potwierdzanie tożsamości)

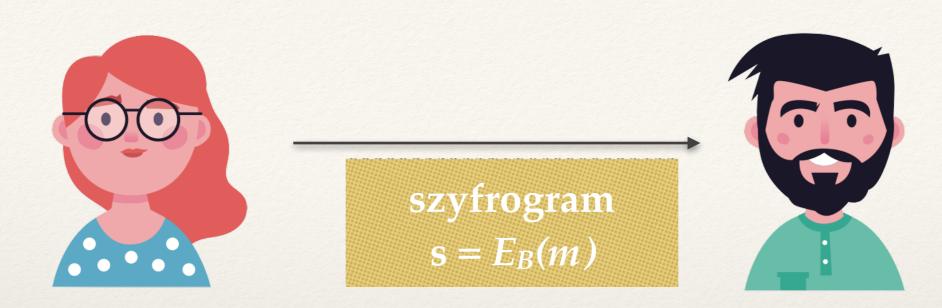
zna klucz B i tekst jawny m

ma klucz publiczny *B* i prywatny *b*

Co wiedzą poszczególne osoby?

- * Alicja nie musi sprawdzać, czy po drugiej stronie jest Bob, bo i tak szyfrogram może zdeszyfrować tylko Bob
- * Ale Bob nie wie, kto wysłał wiadomość!

Uwierzytelnianie (potwierdzanie tożsamości)

zna klucz B i tekst jawny m

Co wiedzą poszczególne osoby?

 Alicja nie musi sprawdzać, czy po drugiej str szyfrogram może zdeszyfrować tylko Bob

* Ale Bob nie wie, kto wysłał wiadomość!

ma klucz publiczny *B* i prywatny *b*

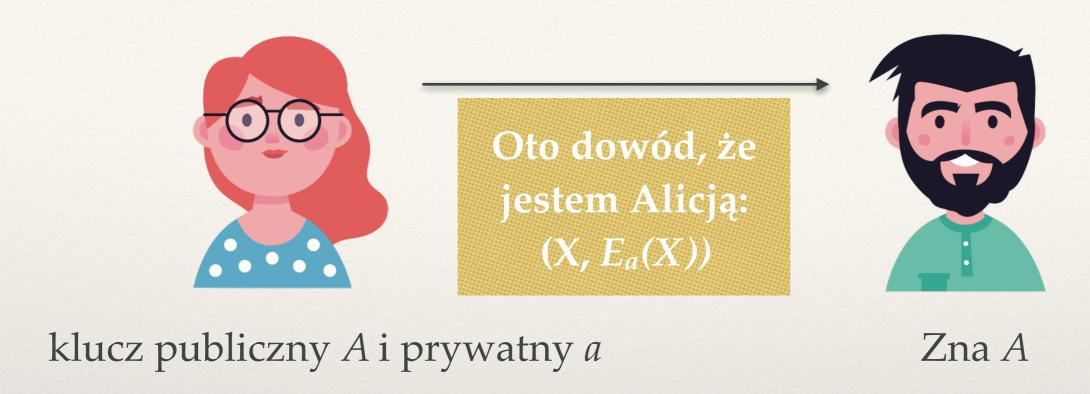
Tego problemu nie było w szyfrowaniu symetrycznym, bo sensowną wiadomość mogła wysłać tylko osoba znająca klucz K

Algorytmu RSA jeszcze raz

- * RSA używa tej samej funkcji szyfrującej i deszyfrującej: E = D
 - * W szczególności dla pary kluczy B i b zachodzi nie tylko $E_b(E_B(m)) = m$, ale też $E_B(E_b(m)) = m$.
- * $E_b(m)$ podpis cyfrowy wiadomości m
 - * Nie do końca prawda; za chwilę zmodyfikujemy tę definicję.
 - * Tylko Bob (posiadacz klucza prywatnego b) może dla wiadomości m wygenerować podpis $E_b(m)$.

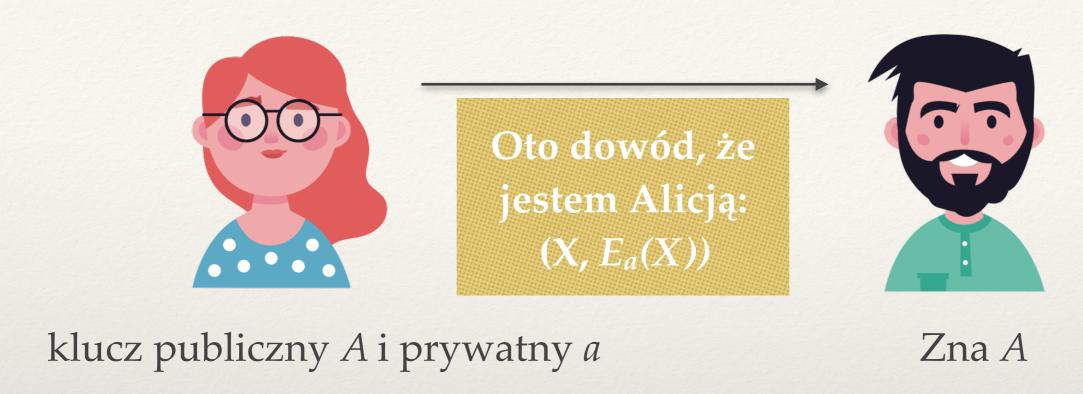
- * Weryfikacja podpisu (czy Bob jest nadawcą?)
 - * Mamy parę wiadomość m i podpis $p = E_b(m)$, znamy klucz publiczny B.
 - * Sprawdzamy, czy $m = E_B(p)$.

Jak wykorzystać podpis w uwierzytelnianiu?

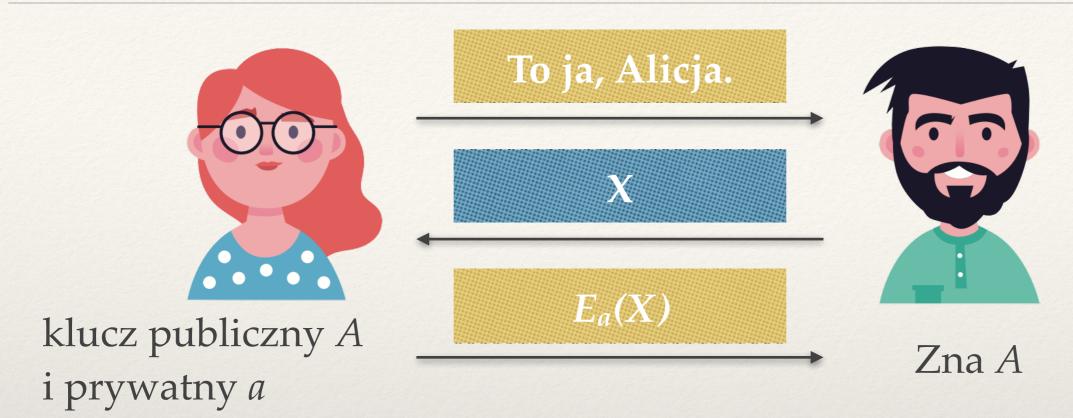
* Tylko Alicja jest w stanie dla danego X wygenerować podpis $E_a(X)$.

Jak wykorzystać podpis w uwierzytelnianiu?

- * Tylko Alicja jest w stanie dla danego X wygenerować podpis $E_a(X)$.
- * Ale powyższy protokół jest podatny na **atak powtórzeniowy**: adwersarz może nagrać całą parę (X, $E_a(X)$) i wykorzystywać ją do udawania Alicji.

Uwierzytelnianie za pomocą podpisu cyfrowego

- * Bob wybiera unikatowe, wcześniej niewykorzystywane X.
- Alicja udowadnia w ten sposób że zna klucz prywatny a.

Podsumowanie: wysyłanie wiadomości m

klucz publiczny *A* i prywatny *a*

klucz publiczny *B* i prywatny *b*

- * Podpisywanie: wiadomość + podpis kluczem prywatnym Alicji: $(m, E_a(m))$
- * Szyfrowanie: wiadomość zaszyfrowana kluczem publicznym Boba: $E_B(m)$

Standard PGP (Pretty Good Privacy)

Efektywność podpisów

* Podpis definiowaliśmy jako: $E_a(m)$

- * Alicja wysyła pare $(m, E_a(m))$
- * Wady: rozmiar podpisu jest rzędu rozmiaru wiadomości + podpisywanie długo trwa.

* Rozwiązanie stosowane w praktyce:

- * Podpis to $E_a(h(m))$, gdzie h to kryptograficzna funkcja skrótu.
- Bezpieczeństwo wymaga rownież, żeby trudno było znaleźć kolizję dla funkcji h.

HMAC a podpisy cyfrowe

- HMAC (Message Authentication Code)
 - * *m* = wiadomość
 - \star *s* = sekret znany nadawcy i odbiorcy.
 - + HMAC = h(s # h(s # m))

- * HMAC można też wykorzystać do uwierzytelniania wiadomości.
- Konieczny jest wspólny sekret s.
- * HMAC nie jest podpisem cyfrowym, bo:
 - może go wykonać każda osoba znająca s,
 - * zweryfikować może go tylko osoba znająca s.

Dystrybucja kluczy publicznych

Skąd wziąć czyjś klucz publiczny? (1)

- * Szyfrogram $E_B(m)$
 - tworzymy wykorzystując klucz publiczny B
 - może go odczytać tylko osoba znająca pasujący klucz prywatny b
 - * skąd wiemy, że taką osobą jest Bob?

- * Podpis $E_a(m)$ dla wiadomości m
 - możemy zweryfikować kluczem publicznym A
 - może go wygenerować tylko osoba znająca pasujący klucz prywatny a
 - * skąd wiemy, że taką osobą jest Alicja?

Musimy mieć sposób powiązania klucza publicznego z konkretną osobą.

Skąd wziąć czyjś klucz publiczny? (2)

- Pomysł 1. Spotkanie fizyczne / telefoniczne / videokonferencja (mało praktyczne)
 - Poza tym wtedy można ustalić klucz symetryczny, więc po co nam kryptografia asymetryczna?

- Pomysł 2. Klucz publiczny dostępny na stronie WWW.
 - Bezpieczeństwo oparte na tym, że nikt go nie podmieni!
 Konieczna weryfikacja, przykładowo:
 - * Alicja umieszcza na stronie WWW klucz *A*.
 - * Bob pobiera ze strony klucz *A*′.
 - * Alicja i Bob weryfikują telefonicznie, czy h(A) = h(A')

Skąd wziąć czyjś klucz publiczny? (3)

Powyższe pomysły niepraktyczne dla komunikacją z usługą:

- Wchodzimy na stronę banku.
- * Bank mówi "mój klucz publiczny = ..., szyfruj do mnie dane tym kluczem".
- * Skąd wiemy, że łączymy się faktycznie z bankiem?

Certyfikaty

Załóżmy, że:

- (1) Alicja ma klucz publiczny B i wie, że należy on do Boba.
- (2) Alicja wierzy w to, że Bob **odpowiedzialnie** używa podpisów cyfrowych.
- (3) Ma wiadomość "klucz publiczny Charliego to C" podpisaną kluczem b.

Wtedy:

- (1) => Alicja może zweryfikować, że wiadomość napisał Bob
- (2) => Alicja wierzy, że Bob nie uwierzytelniałby nieprawdy.
- (3) => Alicja wie, że C to klucz publiczny Charliego.

Certyfikaty

Załóżmy, że:

- (1) Alicja ma klucz publiczny B i wie, że należy on do Boba.
- (2) Alicja wierzy w to, że Bob **odpowiedzialnie** używa podpisów cyfrowych.
- (3) Ma wiadomość "klucz publiczny Charliego to C" podpisaną kluczem b.

Wtedy:

to jest certyfikat

- (1) => Alicja może zweryfikować, że wiadomość napisał Bob
- (2) => Alicja wierzy, że Bob nie uwierzytelniałby nieprawdy.
- (3) => Alicja wie, że C to klucz publiczny Charliego.

Certyfikaty w PGP

Na stronie WWW Charlie może umieścić:

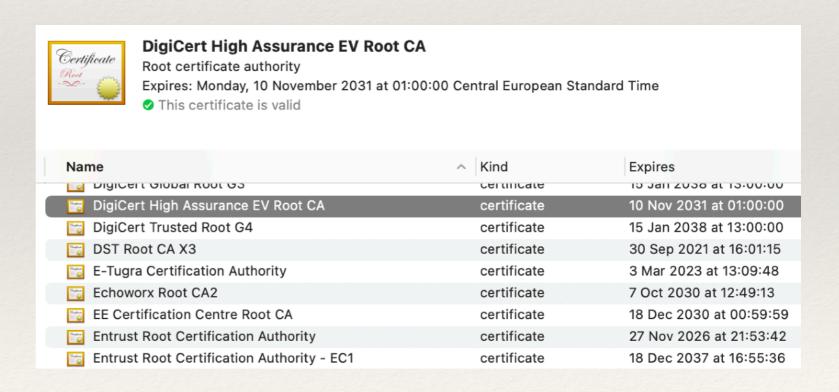
- * swój klucz publiczny C.
- certyfikat "klucz publiczny Charliego to C" podpisany kluczami różnych osób.

- Umożliwia budowanie grafu certyfikacji.
- * Podpisywanie kluczy publicznych: częste w środowisku programistów open source.
- * PGP wykorzystywane do podpisywania oprogramowania.

Certyfikaty dla usług (np. stron www)

- Certyfikaty generowane przez specjalne (zaufane) urzędy certyfikacji (CA).
- Można zgłosić się do CA, żeby dostać certyfikat (żeby CA podpisało nasz klucz publiczny).
 - * CA powinno zweryfikowac, czy jesteśmy tym, za kogo się podajemy.

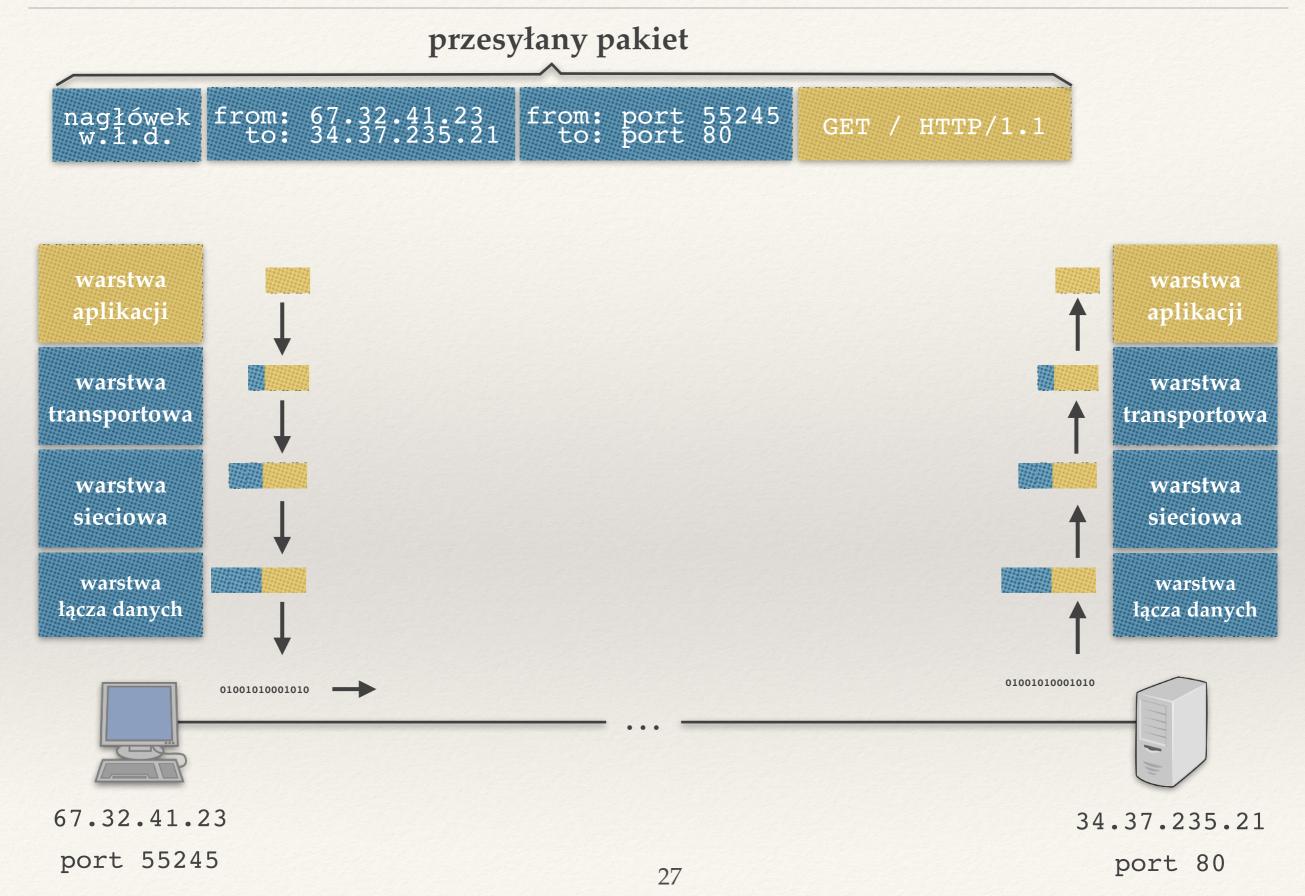
- - * Zbiory tych kluczy mogą się różnić pomiędzy przeglądarkami.

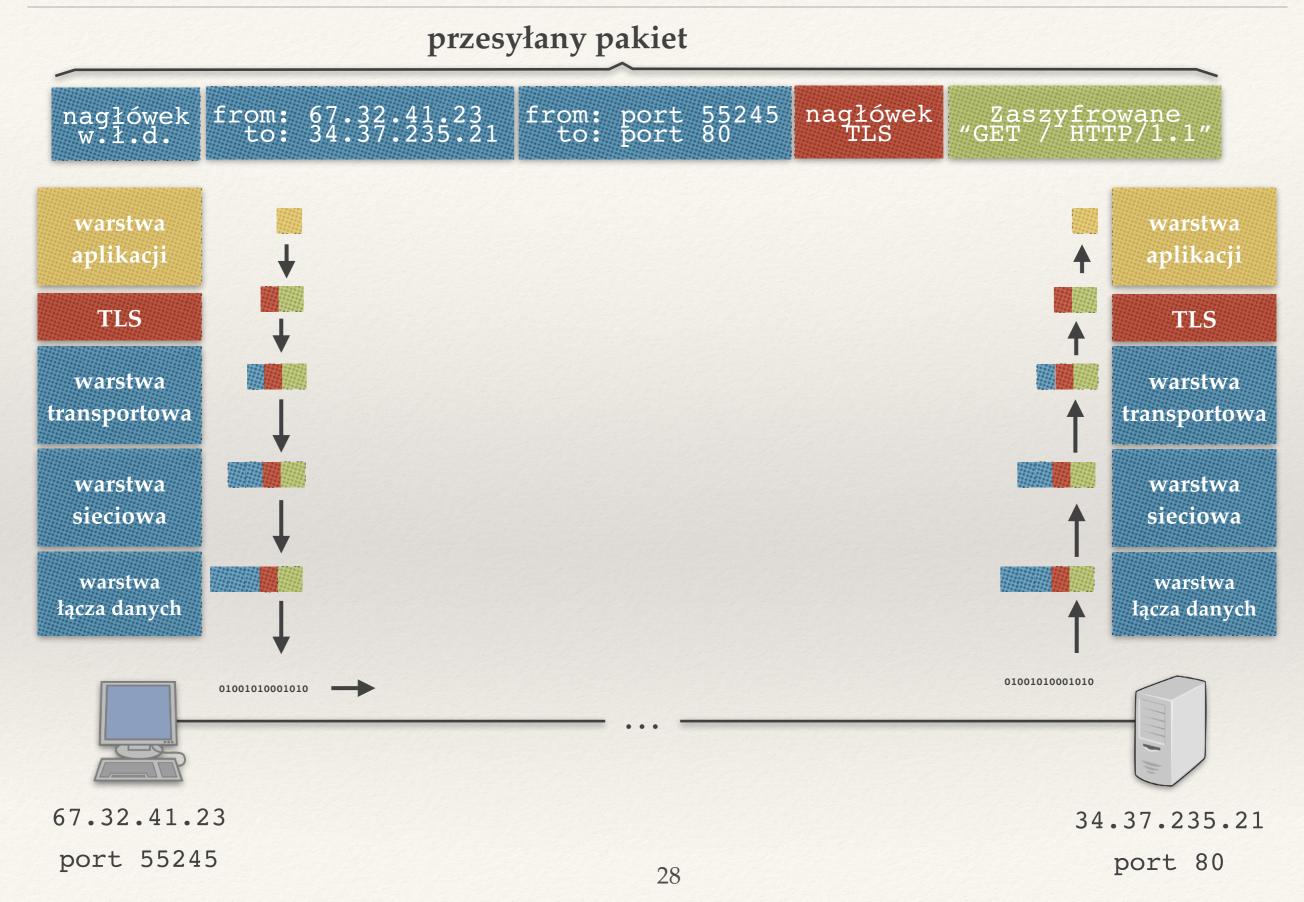
TLS (Transport Layer Security)

- Warstwa pośrednicząca pomiędzy warstwą transportową i warstwą aplikacji.
- * Odpowiada za szyfrowanie i uwierzytelnianie.
- * Warianty usługi wykorzystujące TLS mogą działać zarówno na tym samym porcie jak i na osobnym (np. HTTPS = HTTP over TLS, port 443).

Internetowy model warstwowy: bez szyfrowania

Internetowy model warstwowy: z szyfrowaniem

Łączenie z serwerem HTTPS

Uwierzytelnianie serwera:

- Serwer WWW wysyła certyfikat (klucz publiczny + dane o stronie) podpisany przez pewne CA.
- Przeglądarka sprawdza, czy:
 - * ma klucz publiczny tego CA i sprawdza prawdziwość podpisu CA.
 - * dane o stronie opisują tę stronę, z którą zamierzamy się łączyć.

Od tej pory mamy uwierzytelniony serwer:

- Szyfrujemy wiadomości dla serwera WWW jego kluczem publicznym
- Co z odpowiedziami od serwera WWW?
- Co z uwierzytelnianiem użytkownika?

Uwierzytelnianie użytkownika

Technicznie możliwe w TLS

- Ale wymagałoby żeby użytkownik też miał certyfikowany klucz publiczny.
- * Zazwyczaj po prostu uwierzytelnianie na poziomie warstwy aplikacji przez parę użytkownik + hasło / token / plik cookie.

Klucze sesji

Serwer też powinien szyfrować dane do klienta

* Klient zazwyczaj nie ma swojego klucza publicznego.

Rozwiązanie stosowane w TLS:

- * Przeglądarka generuje symetryczny klucz sesji (np. AES)
- Przeglądarka szyfruje go kluczem publicznym serwera WWW i wysyła do serwera WWW.
- Dalsza komunikacja jest szyfrowana kluczem sesji
- * **Bonus:** szyfrowanie symetryczne jest wielokrotnie szybsze niż szyfrowanie asymetryczne!

Dodatek: podpisywanie i szyfrowanie

Podpisywanie i szyfrowanie

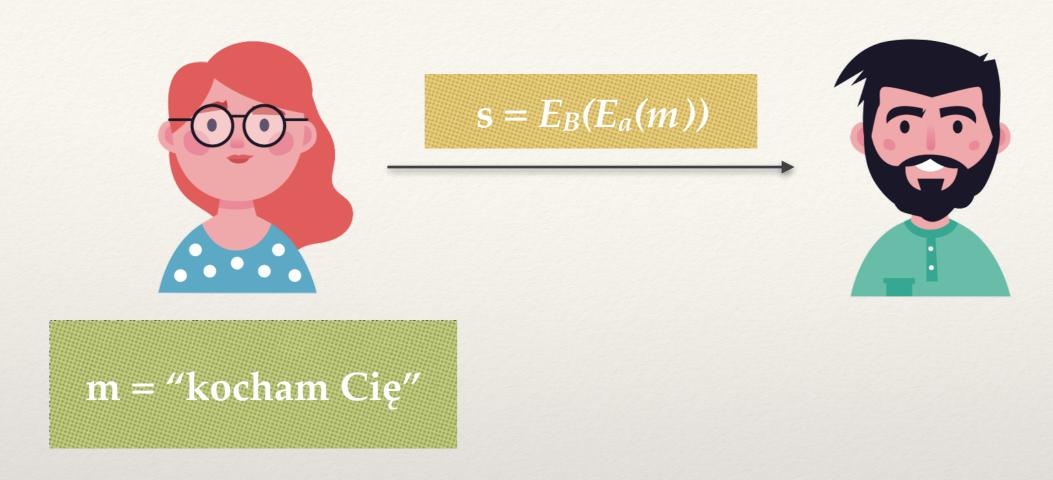
klucz publiczny *A* i prywatny *a*

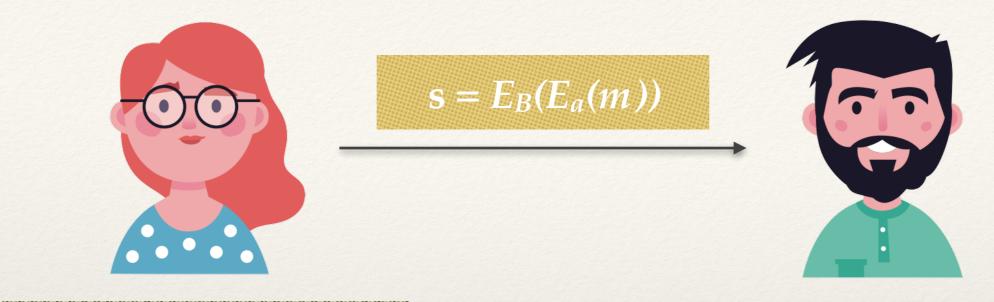
klucz publiczny *B* i prywatny *b*

- * Alicja chce wysłać wiadomość *m* do Boba.
- * Alicja chce *m* zarówno podpisać jak i zaszyfrować.
- * Czy powinna wysłać $E_B(E_a(m))$ czy $E_a(E_B(m))$?

Wariant 1: podpisz, potem zaszyfruj (schemat)

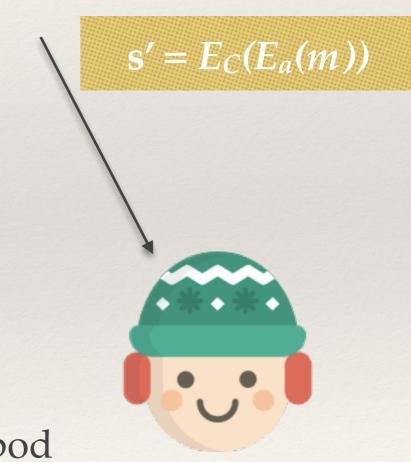

Wariant 1: podpisz, potem zaszyfruj (problem)

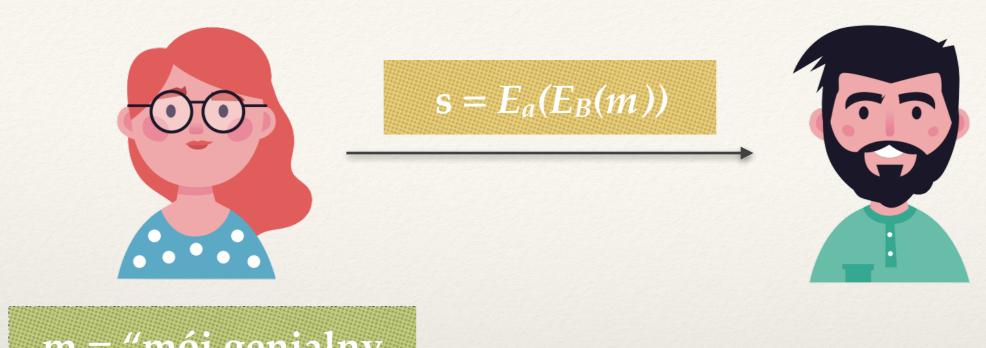

m = "kocham Cię"

- Charlie ma parę kluczy (c, C)
- * Bob oblicza $s' = E_C(E_b(s)) = E_C(E_b(E_B(E_a(m)))) = E_C(E_a(m))$
- Bob wysyła s' do Charliego podszywając się pod Alicję

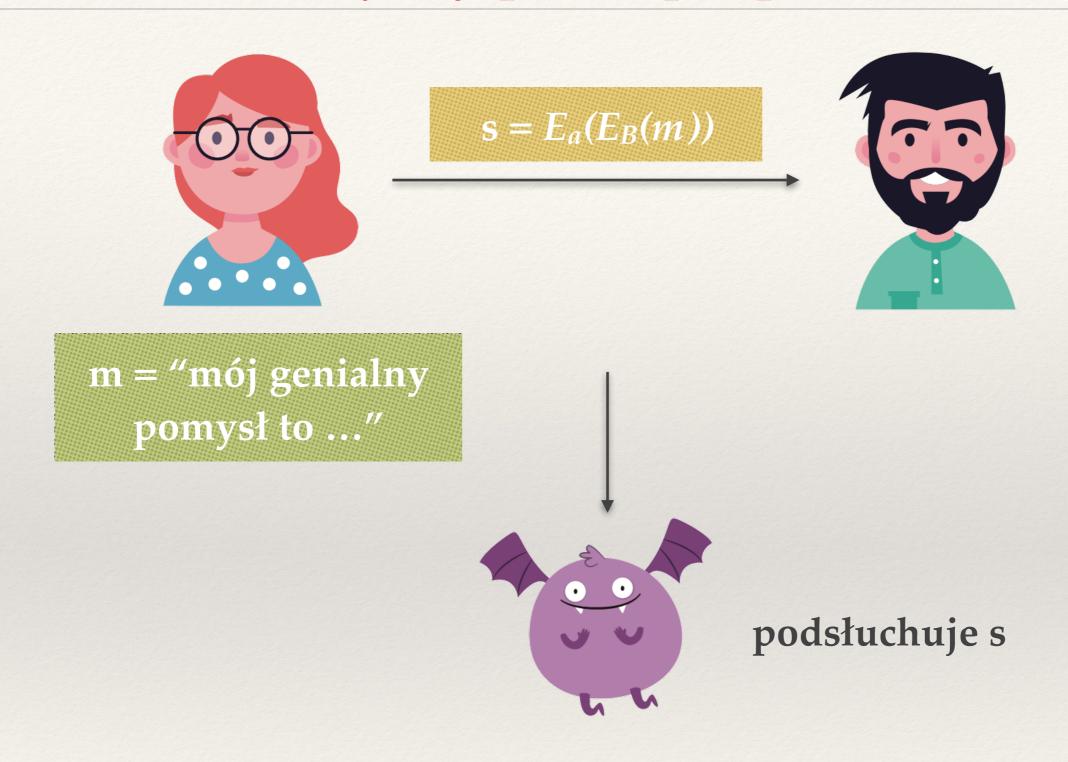

Wariant 2: zaszyfruj, potem podpisz (schemat)

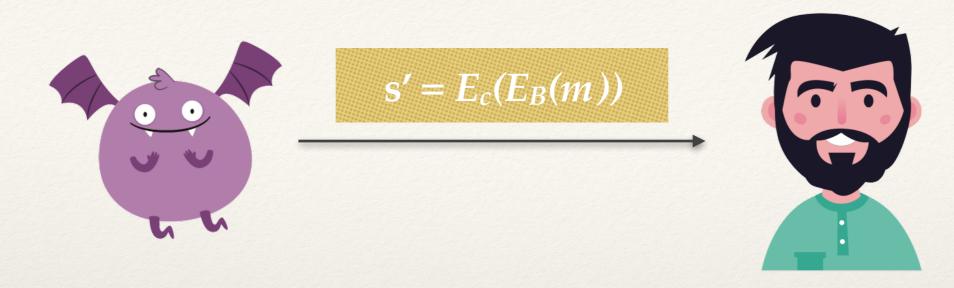

m = "mój genialny pomysł to ..."

Wariant 2: zaszyfruj, potem podpisz (schemat)

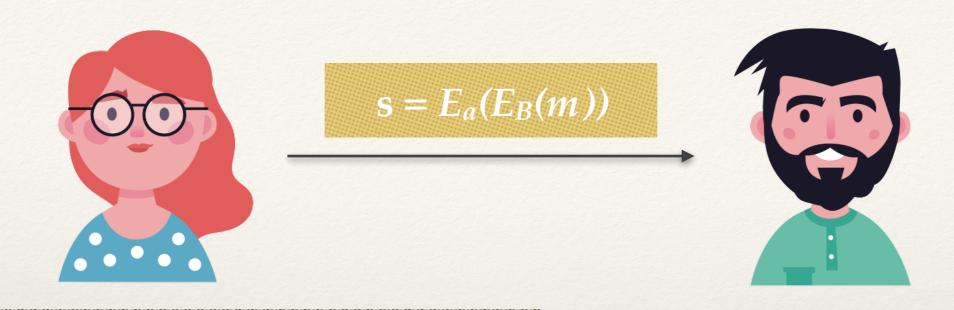
Wariant 2: zaszyfruj, potem podpisz (problem)

m = "mój genialny pomysł to ..."

- * Adwersarz przechwytuje wiadomość Alicji $s = E_a(E_B(m))$
- Adwersarz ma swoją parę kluczy (c, C)
- * Adwersarz oblicza i wysyła $s' = E_c(E_A(s)) = E_c(E_A(E_a(E_B(m)))) = E_c(E_B(m))$

Jeden ze sposobów naprawy

m = "mój genialny pomysł to ..."

- Atak nie zadziała, jeśli Alicja zmieni wiadomość na:
 - "To ja, Alicja. Mój genialny pomysł to ...".
- * Automatyzacja: podpisz, zaszyfruj, podpisz, tj. wyślij $s = E_a(E_B(E_a(m)))$.

Dodatek: atak urodzinowy

List rekomendacyjny (schemat)

- * Alicja chce rekomendować na stanowisko osobę X.
- Plan Alicji (Alicja jest bardzo zajętą osobą):
 - * Zlecić napisanie listu (wiadomości *m*) Charliemu.
 - * Sprawdzić, czy m zawiera rekomendację osoby X.
 - * Obliczyć i dać Charliemu $p = E_a(h(m))$.
 - * Charlie powinien wysłać $(m, p) = (m, E_a(h(m)))$ do pracodawcy.
- * Charlie preferuje osobę Y i postanawia zaatakować funkcję skrótu h:
 - * Funkcja *h* generuje 80-bitowy skrót.
 - * Charlie mogłby napisać list m' polecający Y, taki że h(m') = h(m) i wysłać (m', p).
 - $(m', p) = (m', E_a(h(m))) = (m', E_a(h(m')))$, tj. jest poprawnie podpisana.
 - * Ale znalezienie m' to sprawdzenie ok. 2^{80} wiadomości (nierealistycznie dużo).

List rekomendacyjny (problem)

* Założyliśmy, że Charlie **najpierw** wygeneruje m, a **następnie** będzie szukać m', takiego że h(m') = h(m). Koszt: sprawdzenie $\approx 2^{80}$ wiadomości.

- * Charlie może wygenerować dwa zbiory wiadomości, oba o liczności $\approx 2^{40}$ wiadomości.
 - *M*_X: wiadomości polecające X
 - * *M*_Y: wiadomości polecające Y
 - + Z prawdopodobieństwem Ω(1) istnieją $m ∈ M_X$ i $m' ∈ M_Y$, takie że h(m') = h(m) (ćwiczenie).

* Atak urodzinowy: analogia do tzw. paradoksu urodzin.

Lektura dodatkowa

- * Kurose & Ross: rozdział 8.
- * Tanenbaum: rozdział 8.

Zagadnienia

- * Czym szyfrowanie symetryczne różni się od asymetrycznego?
- Na czym polega bezpieczeństwo przy szyfrowaniu asymetrycznym?
- * Opisz algorytm RSA.
- Czy różni się szyfrowanie od uwierzytelniania?
- Co to jest atak powtórzeniowy?
- * Czy w szyfrowaniu asymetrycznym szyfrujemy kluczem publicznym czy prywatnym?
- Na czym polega podpisywanie wiadomości? Jakim kluczem to robimy?
- * Jak można wykorzystać podpisy cyfrowe do uwierzytelniania?
- Czy HMAC można wykorzystać do uwierzytelniania? Czy HMAC jest podpisem cyfrowym?
- Dlaczego lepiej podpisywać funkcję skrótu wiadomości niż samą wiadomość? Z jakim ryzykiem się to wiąże?
- Co to są certyfikaty? Co to jest ścieżka certyfikacji?
- Co to jest urząd certyfikacji (CA)?
- Jak SSL/TLS zapewnia bezpieczeństwo połączenia?
- * W jaki sposób w SSL następuje uwierzytelnienie serwera, z którym się łączymy?
- Co to są klucze sesji? Po co się je stosuje?
- Co to są kolizje kryptograficznej funkcji skrótu?
- Na czym polega atak urodzinowy?
- * Na jaki atak narażone jest podejście, w którym wiadomość najpierw szyfrujemy a potem podpisujemy?